

Помаза-Пономаренко А.Л.

Навчально-науково-виробничий центр Національного університету цивільного захисту України

ORCID ID: 0000-0001-5666-9350

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПУБЛІЧНОЇ БЕЗПЕКИ: ОСОБЛИВОСТІ НАДАННЯ ПУБЛІЧНИХ ПОСЛУГ І РЕАЛІЗАЦІЇ МЕХАНІЗМУ ПРАВОПОРЯДКУ

Установлено, що дієва інституційна взаємодія має вирішальне значення для створення безпечного середовища, рівень якої можливо оцінити залежно від стану публічної безпеки, яка охоплює громадську та цивільну безпеку. Акцентовано, що підтримання публічної безпеки на належному рівні також є пріоритетом публічних інституцій (державного сектору та приватного), які функціонують на всіх рівнях управління (центральному, регіональному та місцевому). Уважаємо, що забезпечити публічну безпеку можна шляхом реалізації низки заходів. Серед них виокремлено ті, що стосуються надання публічних послуг загалом, і послуг, які надаються правоохоронними органами. До першої групи послуг віднесено такі: 1) забезпечення особистої безпеки; 2) сприяння благополуччю суспільства; 3) забезпечення економічне зростання; 4) поліпшення соціальної згуртованості. Окремий блок дослідження становлять визначені заходи щодо забезпечення публічної безпеки саме правоохоронними органами, а саме пов'язані з профілактикою злочинності та її стримування, аварійним реагуванням, управлінням дорожнім рухом та безпекою, побудовою дієвих взаємин із населенням, а також діяльністю спеціалізованих підрозділів і раціональним використанням необхідних для цього ресурсів. На цій підставі можемо зробити узагальнюючий висновок, що публічна безпека вимагає реалізації таких заходів: 1) залучення спільноти; 2) розширення прав та можливостей молоді; 4) результативне та виважене використання технологічних досягнень, що передбачає обмеження застосування алгоритмів штучного інтелекту. Серед заходів забезпечення публічної безпеки також виокремлено ті, що стосуються публічних послуг, зокрема поліцейських. Аргументовано, що правоохоронні органи відіграють життєво важливу роль у забезпеченні публічної (громадської та цивільної) безпеки. Тим не менш, для них важливо спільно працювати з населенням для зміцнення його довіри та розвитку позитивних відносин. Працюючи разом, правоохоронні органи та спільноти можуть виявляти конкретні проблеми публічної безпеки, розробляти цільові стратегії та реалізувати ефективні рішення. У цьому контексті також наполягається на важливості забезпечення розвитку публічно-приватного партнерства.

Ключові слова: громадська безпека, публічне управління, публічна безпека цивільна безпека, механізм правопорядку, публічні послуги, поліцейські послуги, органи державної влади, правоохоронні органи, органи поліції.

Постановка проблеми. Публічна безпека з її складниками (громадська та цивільна безпека) є фундаментальним аспектом функціонування та розвитку суспільства. Ці обидва стани мають значні відмінності один від одного. За першого (тобто функціонування) відбувається насамперед зміна кількісних показників певного явища або процесу, а за другого – зміна якісних показників. Відтак, слід говорити про важливість забезпечення благополуччя та безпеки окремих осіб і соціальних груп у коротко-, середньо- і довгостроковій перспективі, що передбачає зміну і кількісних, і якісних показників суспільної життєдіяльності. Останнє забезпечує належний механізм правопорядку та підвищення рівня публічної безпеки до

показників «безпека для суспільства – це безпека, яка виходить з його боку». Цей механізм забезпечення публічної безпеки охоплює різні заходи, політику й ініціативи, спрямовані на запобігання та реагування на загрози, ризики та надзвичайні ситуації, які можуть виникнути, становлячи небезпеку для населення. Розуміння важливості публічної, громадської та цивільної безпеки має вирішальне значення для розвитку суспільства і його співтовариств, оскільки публічна безпека не лише передбачає захист життя та власності, а й покликана сприяти соціальній згуртованості й економічному процвітанню [5; 10]. Саме ця позиція визначає актуальність обраної проблематики дослідження: наскільки на вітчизняних тере-

нах відбувається забезпечення публічної безпеки в контексті реалізації публічних послуг, у т.ч. поліцейських, і відповідного механізму правопорядку.

Аналіз останніх досліджень і публікацій.

Проблематика публічного управління системою безпеки, що включає публічну, громадську та цивільну, розроблялася в наукових роботах вітчизняних і зарубіжних учених В. Баштанника, Л. Берга, С. Белая, О. Бондаренка, В.-К. Бразовой, А. Воденичарова, Д. Грицишена, С. Калояннідіса, О. Кравчука, М. Пасхаліду, О. Ремеза, Л. Сергієнко, Ф. Хацітеодорідіса та ін. [1; 2; 3; 6; 7; 8; 9; 11]. У той же час, потребують ґрунтовного розгляду питання щодо забезпечення публічної безпеки крізь призму її складників та реалізації механізму надання публічних послуг і правопорядку.

Постановка завдання. Мета статті полягає у визначенні шляхів забезпечення публічної безпеки за рахунок надання поліцейських послуг і реалізації механізму правопорядку.

Виклад основного матеріалу дослідження.

З точки зору деяких науковців, публічна безпека забезпечує почуття безпеки та душевного спокою [5]. Погоджуємося з цією думкою щодо значення публічної безпеки та правопорядку для загального функціонування суспільства, оскільки вони стимулюють активну участь та співробітництво між громадянами, що зумовлює створення більш безпечних районів та міцніших соціальних зв'язків. Власне кажучи, взаємний вплив і роль публічної безпеки, правопорядку та надання публічних послуг схематично представлено на рис. 1. Очевидно, що надання високоякісних публічних послуг (зокрема, поліцейських) є запорукою належного рівня публічної безпеки, що відзначається соціальною стабільністю, згуртованістю. У протилежному випадку правоохоронні органи стикаються з проблемою соціальної апатії, хаосу, суспільних конфліктів, соціальної кризи, громадянської війни тощо [1; 5]. На цій підставі наполягаємо на важливості результативного функціонування механізму правопорядку, механізму захисту прав і свобод громадян та механізму забезпечення публічної безпеки загалом. Реалізація зазначених механізмів вимагає виконання низки важливих управлінських заходів, а саме:

1. Забезпечення особистої безпеки, що передбачає заходи публічної (громадської та цивільної) безпеки, спрямовані на захист людей від різних загроз, включаючи злочини, нещасні випадки та стихійні лиха. Правоохоронні органи відіграють вирішальну роль у запобіганні та боротьбі зі злочинною діяльністю, гарантуючи громадя-

нам право не боятися свого повсякденного життя. Крім того, рятувальники, екстремальні психологи та медики, навчені надавати негайну допомогу під час надзвичайних ситуацій, зводячи до мінімуму потенційну шкоду, спричинену нещасними випадками або природними лихами [5].

2. Сприяння благополуччю суспільства вимагає забезпечення публічної безпеки, що виходить за рамки індивідуальної безпеки, охоплюючи загальне благополуччя співтовариств. Упроваджуючи проактивні заходи такі, як публічна (соціально орієнтована) поліцейська діяльність, програми моніторингу за правопорядком, кампанії з підвищення обізнаності громадськості тощо, спільноти можуть брати активну участь у запобіганні злочинності та формуванні загальної соціальної безпеки. Ці ініціативи не лише стримують злочинну діяльність, а й сприяють почуттю єдності та загальної відповідальності серед населення [4; 10].

3. Економічне зростання передбачає реалізацію надійних заходів соціальної безпеки, що має вирішальне значення для залучення інвестицій, іноземних підприємств на вітчизняних теренах, тобто різного роду капіталу – фінансового, соціального та ін. [2; 3]. Безпечне середовище є передумовою для економічного зростання та розвитку спільнота (у значенні саме покращення якісних показників), що зумовить створення нових робочих місць, розвиток публічно-приватного партнерства й інвестиційно-інноваційної діяльності, а тому збільшення економічних можливостей. Крім того, низький рівень злочинності й ефективні системи реагування на надзвичайні ситуації сприяють позитивній репутації країни загалом, залучаючи туристів та підвищення місцевої економіки.

4. Поліпшення соціальної згуртованості, що передбачає реалізацію ініціатив публічної безпеки, що ґрунтуються на забезпеченні платформи для міжнародної та транскордонної співпраці, а також співпраці між різними сегментами суспільства, що зумовлює персоніфікацію відповідальності. Ці ініціативи не лише зміцнюють соціальні зв'язки, а й сприяють утвердженню інклюзивності в громадах [4; 5].

Щоб продемонструвати значення публічної безпеки, доречно розглянути окремий приклад. Уявіть собі район, у якому не вистачає вуличного освітлення та високим є рівень крадіжок з проникненням. Мешканці почуваються в небезпеці, що призводить до зниження взаємодії громадськості зі сферою господарської та іншої еконо-

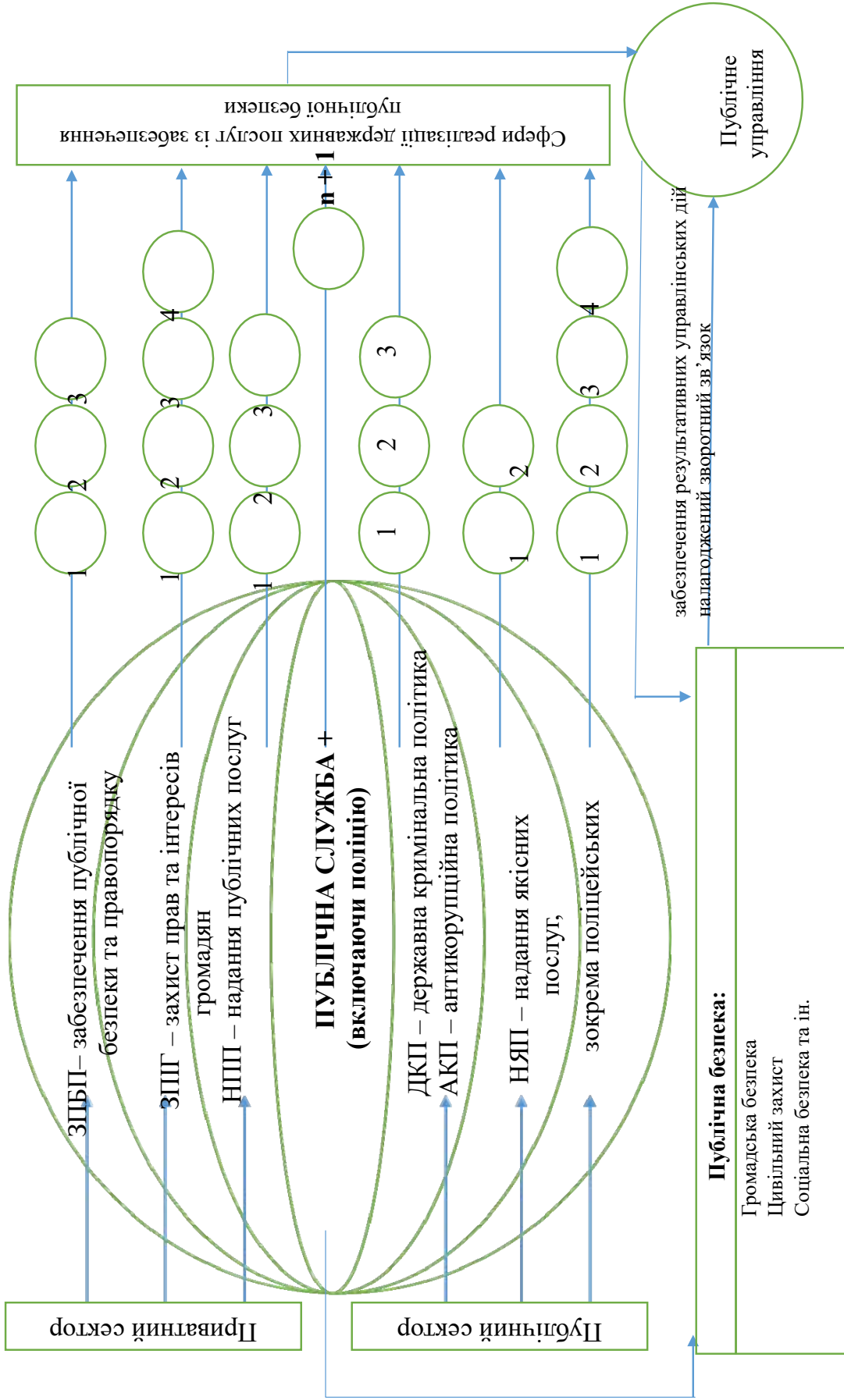

Рис. 1. Сутність публічної безпеки в контексті реалізації механізму правопорядку та надання публічних послуг

Джерело: складено на підставі [1; 2; 3; 6; 7; 8; 9; 11]

мічної діяльності. У той же час, місцева влада змінює підходи в управлінні територією: інвестує в поліпшення інфраструктури освітлення вулиць, реалізує ініціативи з поліцейської діяльності й організує навчальні семінари з профілактики злочинності. Як результат, ситуація починає змінюватися у бік покращення: місцеві жителі відновлюють своє почуття безпеки, беруть активну участь у заходах з управління територіальним розвитком, відкривають малі та середні підприємства; покращується якість життя; зменшується рівень міграції населення та ін.

Розуміння важливості публічної (громадської та цивільної) безпеки має першорядне значення для створення безпечних умов для соціально-економічного розвитку. Визначаючи пріоритети особистої безпеки, сприяння благополуччю населення, сприяння економічному зростанню та підвищенню соціальної згуртованості, уважаємо за необхідне зацентувати увагу на важливості побудови суспільства, у якому люди можуть відчувати себе у безпеці. Вона є запорукою сталого розвитку держави та її регіонів [3; 5; 10]. При цьому слід розуміти, що публічна безпека не є виключно відповідальністю правоохоронних органів та служб екстреної допомоги.

Правоохоронні органи відіграють вирішальну роль у забезпеченні публічної безпеки та підтримці благополуччя населення. Їх присутність та дії необхідні для стримування й запобігання злочинам, а також реагування на надзвичайні ситуації і надання допомоги постраждалим. Роль правоохоронних органів виходить за рамки суто дотримання закону. На наше переконання, вона включає зміцнення довіри, сприяння суспільним відносинам та формування почуття безпеки серед громадян [7–8; 9; 11]. Відтак, можемо стверджувати про актуальність визначення заходів щодо забезпечення публічної безпеки, які вживаються правоохоронними органами, а саме:

1. Профілактика злочинності та стримування: одним з основних обов'язків правоохоронних органів є запобігання та стримування злочинності. Поліцейські патрулюють вулиці, відповідають на дзвінки й активно взаємодіють із населенням, щоб стримати потенційну злочинну діяльність, зменшивши нанівець шанси на її вчинення. Крім того, вони співпрацюють з іншими публічними інституціями та громадськими організаціями в питаннях розробки стратегій щодо запобігання злочинності таких, як програми моніторингу за станом правопорядку або освітні ініціативи, спрямовані на зниження рівня злочинності.

2. Аварійне реагування: непоодинокими є випадки, коли правоохоронні органи першими реагують на надзвичайні ситуації, включаючи нещасні випадки, стихійні лиха чи акти насильства. Тренування та навчання працівників правоохоронних органів дає їм необхідні навички для ефективного вирішення цих ситуацій, під час не тільки виконання своїх обов'язків, а й надання публічних послуг. Незалежно від того, чи надається перша медична допомога, чи забезпечується координацію з іншими аварійними службами, правоохоронці відіграють важливу роль у забезпеченні публічної (громадської та цивільної) безпеки під час кризової ситуації.

3. Управління дорожнім рухом та безпекою: ще одним важливим аспектом ролі правоохоронних органів у публічній безпеці є контроль дорожнього руху та забезпечення його безпеки. Співробітники поліції забезпечують дотримання законів про дорожній рух, контролюють обмеження швидкості та реагують на аварії, знижуючи ризик травм і загиблих на дорогах. Підтримуючи порядок та забезпечуючи правила дорожнього руху, правоохоронні органи допомагають створити більш безпечне середовище як для автомобілістів і пішоходів, так і велосипедистів.

4. Побудова дієвих взаємин із населенням. Результативне партнерство між правоохоронними органами та населенням необхідне для підтримки публічної безпеки. Таке партнерство може набувати різних форм, наприклад, реалізації програм із наставництва молоді, навчання громадян їхніх прав тощо. Активно беручи участь у суспільстві, правоохоронці можуть отримати цінну інформацію й ефективно вирішувати проблеми (на їх випередження).

5. Спеціалізовані підрозділи та ресурси: правоохоронні органи можуть мати спеціалізовані підрозділи, які зосереджені на конкретних галузях публічної безпеки (зокрема, пов'язані з обігом та/або зберіганням наркотичних речовин, з поширенням кіберзлочинності або насильства в сім'ях тощо). Ці підрозділи отримують спеціалізоване навчання та ресурси для вирішення унікальних за характером проблем у кожній окремій сфері. Наприклад, підрозділ кіберзлочинності може працювати для запобігання шахрайству в Інтернеті та крадіжкам особистих даних, у той час, як підрозділ для протидії насильству в сім'ї може забезпечити підтримку та захист жертв домашнього насильства. Ці спеціалізовані підрозділи підвищують загальну ефективність правоохоронних органів у забезпеченні публічної безпеки шляхом

надання публічних послуг щодо вирішення конкретних питань, які можуть виникнути у суспільстві [2; 3].

Отже, правоохоронні органи відіграють важливу роль у забезпеченні публічної (громадської та цивільної) безпеки. Їхні обов'язки включають запобігання злочинності, реагування на надзвичайні ситуації, управління дорожнім рухом, побудову відносин з населенням і спеціалізованими підрозділами. Важливо визнати, що ефективна публічна (громадська та цивільна) безпека потребує співпраці між правоохоронними органами та суспільством, оскільки довіра та співпраця мають важливе значення для створення безпечного середовища для всіх.

Окремий блок дослідження становлять заходи, що вживаються правоохоронними органами для підтримання публічної безпеки під час появи кризових і надзвичайних ситуацій. Готовність до таких ситуацій є важливим аспектом забезпечення цивільної безпеки та захисту суспільства під час них. Заходи, що вживаються у цій сфері, не тільки допомагають у пом'якшенні впливу катастроф, але й допомагають у ефективному реагуванні та відновленні нормальної життєдіяльності суспільства. Серед заходів у сфері публічної та цивільної безпеки можемо виокремити такі.

1. Залучення населення до реалізації публічної політики у сфері забезпечення публічної безпеки. Одним із ключових у цьому контексті компонентів підвищення готовності до надзвичайних ситуацій є налагодження дієвої взаємодії з населенням. Важливо його залучати до процесів планування та прийняття рішень, пов'язаних із готовністю до надзвичайних ситуацій, підвищення поінформованості. Залучаючи населення, його представники стають більш обізнаними щодо потенційних ризиків виникнення надзвичайних ситуацій і стають краще підготовленими до реагування на них.

2. Розподіл інфраструктури та ресурсів. Інвестування у стійку інфраструктуру (зокрема, критичну) та розподіл необхідних ресурсів має вирішальне значення для ефективної готовності до надзвичайних ситуацій. Це включає забезпечення того, щоб об'єкти критичної інфраструктури такі, як лікарні, притулки та ін. були підготовленими до надзвичайних ситуацій, і мали необхідний розподіл ресурсів таких, як аварійне приладдя, медичне обладнання та персонал. Наприклад, під час пандемії Covid-19 країни з добре підготовленими системами охорони здоров'я були краще оснащені для реагування на сплески випадків поширення небезпечного вірусу для життя та здоров'я людей.

Така підготовленість стала запорукою здійснення інвестицій в соціальну та критичну інфраструктуру, а також виважений розподіл матеріальних ресурсів.

3. Технологія та інновації: досягнення в галузі технологій можуть відігравати значну роль у підвищенні готовності до надзвичайних ситуацій, спостереження, пошукових й аварійно-рятувальних операцій тощо.

4. Співробітництво та партнерські відносини: співпраця між різними зацікавленими сторонами має вирішальне значення для готовності до надзвичайних ситуацій. Це включає співпрацю між державними установами, некомерційними організаціями, організаціями приватного сектору та громадськими організаціями для розробки комплексних планів екстреної допомоги та стратегій реагування (див. рис. 1). Наприклад, під час наслідків урагану Катріна у 2005 році співпраця між урядовими установами, неурядовими організаціями та добровольцями відіграла вирішальну роль у наданні допомоги та підтримки порушених громад.

5. Освіта: ініціативи щодо навчання необхідним навичкам для реагування на надзвичайні ситуації. Це включає навчання з надання першої допомоги, методам реагування на стихійні лиха та процедурам евакуації. Підвищення поінформованості про потенційні ризики може дати можливість людям вжити запобіжних заходів для захисту себе та своїх родин. Наприклад, організації можуть проводити семінари з реагування на стихійні лиха та катастрофи у закладах освіти, громадських центрах для розширення знань людей щодо їх прав і можливостей.

Отже, підвищення готовності до надзвичайних ситуацій – це колективна відповідальність, яка потребує активної участі окремих осіб, спільнот та різних зацікавлених сторін під час настання кризи та на етапі її попередження.

Висновки. Очевидно, що дієва інституційна взаємодія має вирішальне значення для створення безпечного майбутнього для окремих громадян та публічної безпеки загалом. У межах цього дослідження визначено різні аспекти публічної безпеки, яка охоплює громадську та цивільну безпеку. Підтримання публічної безпеки на належному рівні також є пріоритетом інституційної взаємодії, що відбувається на всіх рівнях публічного управління (центральному, регіональному та місцевому). Забезпечити таку безпеку можна досягти шляхом реалізації низки заходів. Серед них виокремлено ті, що

стосуються надання публічних послуг загалом, і послуг, які надаються правоохоронними органами. До першої групи послуг віднесено такі: 1) забезпечення особистої безпеки; 2) сприяння благополуччю суспільства; 3) забезпечення економічне зростання; 4) поліпшення соціальної згуртованості. Окремий блок дослідження становлять визначені заходи щодо забезпечення публічної безпеки саме правоохоронними органами, а саме пов'язані з профілактикою злочинності та її стримування, аварійним реагуванням, управлінням дорожнім рухом та безпекою, побудовою дієвих взаємин із населенням, а також діяльністю спеціалізованих підрозділів і раціональним використанням необхідних для цього ресурсів. На цій підставі можемо зробити узагальнюючий висновок, що публічна безпека вимагає реалізації таких заходів:

1. Залучення спільноти. Одним із ключових компонентів підвищення публічної безпеки є активна участь населення. Будуючи міцні відносини та відкриті лінії спілкування, населення може працювати пліч-о-пліч з правоохоронними органами для виявлення та вирішення потенційних загроз публічній безпеці.

2. Розширення прав та можливостей молоді: інвестиції в молоде покоління необхідне для створення більш безпечного майбутнього. Надаючи освітні та розважальні можливості, можна забезпечити молодь від протиправної поведінки в майбутньому. Крім того, залучення молодих людей до процесів прийняття рішень спільноту може прищепити почуття відповідальності, спонукаючи їх стати активними учасниками у створенні безпечного середовища.

3. Дієва поліцейська діяльність: правоохоронні органи відіграють життєво важливу роль у забезпеченні публічної (громадської та цивільної) безпеки. Тим не менш, для них важливо спільно працювати з населенням для зміцнення його довіри та розвитку позитивних відносин. Працюючи разом, правоохоронні органи та спільноти можуть виявляти конкретні проблеми публічної безпеки, розробляти цільові стратегії та реалізувати ефективні рішення.

4. Технологічні досягнення: у сучасну цифрову епоху технології надають численні інструменти та ресурси для підвищення публічної безпеки. Наприклад, використання камер спостереження в громадських місцях може стримувати злочинну діяльність та надати цінні докази для розслідувань. Крім того, мобільні програми та платформи соціальних мереж можуть бути використані для поширення важливої інформації про безпеку такої, як попередження про надзвичайні ситуації або поради щодо запобігання злочинності. Прийняття технологічних досягнень може значно підвищити ефективність зусиль з публічної безпеки.

5. Публічно-приватне партнерство: співпраця між державним та приватним сектором є ще одним перспективним напрямком для зміцнення публічної (громадської та цивільної) безпеки. У межах такого партнерства зацікавлені суб'єкти можуть об'єднати свої ресурси та досвід для цілісного вирішення проблем публічної безпеки, належним чином фінансуючи ініціативи з питань безпеки спільноти. Публічно-приватне партнерство може використовувати сильні сторони публічних інституцій для створення комплексного та сталого підходу до публічної безпеки.

Список літератури:

1. Белай С.В. Розроблення комплексного державного механізму протидії кризовим ситуаціям за масовою участю населення. URL: http://www.pa.stateandregions.zp.ua/archive/3_2013/11.pdf.

2. Кравчук О.В., Бондаренко О.Г. Закордонні публічно-управлінські практики взаємодії поліції та громадянського суспільства в умовах децентралізації влади. URL: <https://pag-journal.iei.od.ua/archives/2023/38-2023/45.pdf>.

3. Криза правоохоронної системи України: монографія / За загальною редакцією В.В. Євдокимова, Д. О. Грицишена, Л.В. Сергієнко. Житомир: Видавничий дім «Бук-друк», 2023. 584 с.

4. Помаза-Пономаренко А.Л. Соціальний розвиток і безпека регіонів: державно-управлінські аспекти : монографія. Харків: Видавництво «Діса плюс», 2017. 270 с.

5. Помаза-Пономаренко А.Л., Тарадуда Д.В. Публічна (громадська та цивільна) безпека в Україні: значення для гарантування системи безпеки в Європі // International security studios: managerial, technical, legal, environmental, informative and psychological aspects. International collective monograph. Volume II. Oslo (Kingdom of Norway). Norwegian University of Life Sciences, Research and Education. 2024. 605 p. Pp. 297-322. URL: <http://repositsc.nuczu.edu.ua/handle/123456789/19931>.

6. Ремез О.Л. Цивільна безпека через призму реалізації закону України «про звернення громадян» : I International Scientific and Practical Conference «Débats scientifiques et orientations prospectives du développement scientifique». 2021. С. 83–84. <https://doi.org/10.36074/logos-05.02.2021.v2.26>.

7. Фатхутдінов В.Г. Місце громадської безпеки в системі національної безпеки // *Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія «Юридичні науки»* Т. 2. 2014. № 3. URL: <http://surl.li/qghfz>.
8. Brazova Vera-Karin (2014). Polskie bezpieczeństwo cywilne w kontekście regionalnym // *Przegląd Strategiczny*. № 43. 10.14746/ps.2014.1.5. DOI: 10.14746/ ps.2014.1.5.
9. Kalogiannidis S., Paschalidou M. and Chatzitheodoridis F. (2023). Relationship between Cyber Security and Civil Protection in the Greek Reality // *Applied sciences-basel*. 13 (4). <https://doi.org/10.3390/app13042607>.
10. Pomaza-Ponomarenko A., Taraduda D., Leonenko N., Poroka S., Sukhachov M. Ensuring the safety of citizens in times of war: aspects of the organization of civil defense // *AD ALTA: Journal of Interdisciplinary Research*. 2024. Volume 14. Issue 1. Pp. 216–220. URL: https://www.magnanimitas.cz/ADALTA/140139/papers/K_10.pdf.
11. Vodenitcharov A. (2015). Civil aspects of national security // 21st international conference the knowledge-based organization. 2015. pp. 143-147. DOI: <https://doi.org/10.1515/kbo-2015-0023>.

Pomaza-Ponomarenko A.L. ENSURING PUBLIC SECURITY: FEATURES OF THE PROVISION OF PUBLIC SERVICES AND IMPLEMENTATION OF THE MECHANISM OF LAW ORDER

It has been established that effective institutional interaction is crucial for creating a safe environment, the level of which can be assessed depending on the state of public security, which includes public and civil security. It was emphasized that maintaining public security at an appropriate level is also a priority of public institutions (public sector and private), which function at all levels of government (central, regional and local). We believe that it is possible to ensure public safety by implementing a number of measures. Among them, those related to the provision of public services in general and services provided by law enforcement agencies are singled out. The first group of services includes the following: 1) provision of personal security; 2) promoting the well-being of society; 3) ensuring economic growth; 4) improvement of social cohesion. A separate block of research consists of determined measures to ensure public safety by law enforcement agencies, namely, related to crime prevention and deterrence, emergency response, traffic and safety management, building effective relations with the population, as well as the activities of specialized units and the rational use of necessary for this resources. On this basis, we can draw a general conclusion that public safety requires the implementation of the following measures: 1) involvement of the community; 2) expanding the rights and opportunities of youth; 4) effective and balanced use of technological achievements, which involves limiting the use of artificial intelligence algorithms. Among the measures to ensure public security, those related to public services, in particular police, are also singled out. It is argued that law enforcement agencies play a vital role in ensuring public (public and civil) security. Nevertheless, it is important for them to work together with the population to strengthen their trust and develop positive relations. By working together, law enforcement agencies and communities can identify specific public safety concerns, develop targeted strategies, and implement effective solutions. In this context, the importance of ensuring the development of public-private partnership is also emphasized.

Key words: public administration, public security, public security, civil security, law enforcement mechanism, public services, police services, state authorities, law enforcement agencies, police agencies.